

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

התוועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

ש"פ בראשית, מבה"ח וער"ח מרחשון, ה'תש"ל

חלק א – יוצא לאור לש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון, ה'תשע"ו

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה

שנת הקהל (ופרצת)

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה„צמח צדק“

©

Published and Copyright 2015 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5776 • 2015

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

פתח דבר

לקראת ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון הבעל"ט — הננו מוציאים לאור חלק מהתועדות ש"פ בראשית, מבה"ח וער"ח מרחשון ה'תש"ל, הנחה בלתי מוגה (תדפיס מתורת מנחם — התועדויות כרך נח).

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

עש"ק בראשית, ה'תשע"ו,

שנת הקהל (ופרצת)

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה"צמח צדק"

ברוקלין, נ"י.

בס"ד. שיחת ש"פ בראשית, מבה"ח וער"ח מר"חשון, ה'תש"ל.
בלתי מוגה

כ"ק אדמו"ר שליט"א קידש על היין.

א. שבת בראשית הוא לעולם גם שבת מברכים חודש מר"חשון,
— לפעמים הרי זה גם "מחר חודש", כבקביעות שנה זו, אבל
הענין דשבת מברכים החודש הוא בכל שנה —
שהרי שבת מברכים חודש מר"חשון הוא לעולם לאחרי שמסיימים
את התורה בשמח"ת (לפי ה"מנהג הפשוט בכל ישראל שמשלימין את
התורה בשנה אחת¹), אף "שיש מי שמשלים את התורה בשלש שנים"²
(או שלש וחצי שנים³), כפי שמצינו שבמצרים גופא היו ב' מנהגים אלו⁴),
ואז מתחילים לקרוא פרשת בראשית.
וכיון שהם שני ענינים נפרדים,

— שהרי שבת בראשית קשור עם ענין השנה, ואילו שבת מברכים
חודש מר"חשון קשור עם ענין החודש. וגם: שבת בראשית שקשור עם
ענין השנה שהו"ע הזמן, קשור עם ענין הטבע [ואע"פ שגם ענין הטבע
הוא ע"י הקב"ה וע"פ התורה, וכמ"ש: "חוק וזמן נתן להם שלא ישנו
את תפקידם", הרי זה בכל זאת ענין של טבע], שזוהי הנהגה טבעית, ולא
הנהגה נסית שתלוי' במעשה התחתונים בקיום התומ"צ, ואילו ענין
החודש קשור עם ענין התומ"צ שלמעלה מהטבע, ופועל שינוי בטבע
(כדלקמן) —

מתעוררת השאלה: מי קדם למי?

ובכן: מובן בפשטות שהענין דשבת בראשית בא קודם, להיותו
קשור עם הימים שלפני השבת, ועד שגם בפועל התחילו לקרוא פרשת
בראשית ביום שמח"ת; ואילו הענין דמברכים החודש שייך רק לימי
חודש מר"חשון שלאחרי השבת, שמתברכים מיום השבת, ד"מיני'
מתברכין כולהו יומין"⁵.

(ונצי' של"ט) לג, סע"א ואילך. וראה גם
תו"מ חנ"ד ע' 198. וש"נ.

(5) נוסח קידוש לבנה (סנהדרין מב, א).

(6) זח"ב סג, ב. פח, א.

(1) רמב"ם הל' תפלה רפ"ג.

(2) רמב"ם שם — ממגילה כט, ב.

(3) חילוף מנהגים בין א"י ובבל אות מח.

(4) ראה ס' עיבור שנים — תיקון יששכר

ואפילו בקביעות שנה זו שר"ח בא מיד לאחרי השבת — הרי זה "מחור חודש", ואילו הענין דבראשית קשור עם הימים שלפנ"ז.

ב. ומזה מובן גם בנוגע לסדר עבודת האדם:

יהודי צריך להתחיל עבודתו מלמטה למעלה, באופן מסודר: לכל לראש צריכה להיות עבודתו בטבע, בעולם, ולאח"ז מתעלה למעלה מהעולם, למעלה מהטבע — שהרי הענין העבודה הוא באופן ד"סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה⁷. וכמו בעבודה דק"ש, שההתחלה היא "בכל לבבך ובכל נפשך"⁸, ורק לאח"ז באים ל"בכל מאדך"⁸, בלי גבול.

וזהו גם הסדר שתחילה בא שבת בראשית, שבפרשה זו מסופר אודות בריאת העולם ע"פ הטבע, באופן ש"זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישובתו"⁹ — שזוהי התחלת העבודה בעולם ע"פ טבע; ולאח"ז באים לענין דמברכים החודש, שהו"ע שלמעלה מהטבע — שהרי קידוש החודש נעשה ע"י ב"ד, וגם באופן ד"אתם אפילו שוגגין אתם אפילו מזידין"¹⁰, כיון שלב"ד יש כח לשנות את הטבע¹¹ שיהי' כפי הפס"ד שלהם, להיותם "בעלי בתים" על הטבע, גם טבע דקדושה; ומזה מובן שענין החודש מורה על עבודה שלמעלה מהטבע, שבאה לאחרי העבודה המסודרת דשבת בראשית.

ג. ובפרטיות יותר:

שבת בראשית בא לאחרי חודש תשרי, שבו היו כל הימים טובים דר"ה יוהכ"פ סוכות שמע"צ ושמח"ת, שבהם היתה העבודה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה — מצד פנימיות הנפש ועד לעצם הנפש, וכדברי רבינו הזקן¹² בפירוש מאמר רז"ל¹³ "כאן ביחיד", שאז נעשית עבודתו של יהודי מצד בחי' יחיד שלמעלה מכל עניני מדידות והגבלות. ואילו בשבת בראשית מתחילה העבודה המסודרת של כל השנה באופן ש"יעקב הלך לדרכו"¹⁴ — שהרי שבת בראשית היא התחלת כל השנה, ולא רק התחלה, אלא גם "ראש", כמודגש בשם "בראשית"

11) ראה ירושלמי כתובות פ"א ה"ב. וש"נ.

12) ראה לקו"ת תבוא מג, סע"ד. ובכ"מ.

13) ר"ה יח, א. וש"נ.

14) ויצא לב, ב.

7) ויצא כח, יב.

8) ואתחנן ו, ה.

9) נח ת, כב.

10) ר"ה כה, א.

(ד"שמא מילתא היא"15) שיש בו אותיות "ראש", וכשם שה"ראש" כולל את החיות של הגוף וכל אבריו, וגם לאחרי שהאברים נמצאים במקומם נמשך להם חיות מהראש, כמו"כ כולל שבת בראשית וממשיך חיות לכל שבתות השנה, ועל ידם לכל ימי השנה, שהרי מיום השבת "מתברכין כולהו יומין"; וכיון שבמשך כל השנה צריכה להיות העבודה באופן מסודר, צריכה גם העבודה דשבת בראשית להיות באופן כזה.

ובזה מתבטא החילוק בין חודש תשרי לשבת בראשית — שבחודש תשרי כל הענינים הם ענינים כלליים¹⁶ באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, ואילו שבת בראשית הוא גם שבת כללי¹⁷, אבל זהו כלל על העבודה המסודרת של כל השנה.

ד. אבל עפ"ז נמצא לכאורה שהעבודה של שבת בראשית אינה שייכת לחודש תשרי, שהרי העבודה של חודש תשרי אינה עבודה מסודרת, וכמרומו בשם החודש: "תשרי", שהוא ע"פ סדר דתשרי"ק, שזהו"ע עבודת התשובה, ולא כמו "חודש האביב", שהוא ע"פ סדר הא"ב¹⁸; ואילו בשבת בראשית צ"ל עבודה מסודרת?

וגם אינו מובן: כיצד תובעים מיהודי, שלאחרי העבודה שלמעלה ממדידה והגבלה בחודש תשרי, הנה כבוא שבת בראשית, תהי' עבודתו בענין הטבע, ובעבודה מסודרת?!

אך הענין הוא — שענינו של שבת בראשית הוא להמשיך את הענינים שלמעלה ממדידה והגבלה שבחודש תשרי בעבודה המסודרת של כל השנה, כך, שגם העבודה המסודרת של שבת בראשית, להיותה מיד לאחרי חודש תשרי, לאחרי העבודה דר"ה, עשי"ת, יוהכ"פ, ד' ימים שבין יוהכ"פ לסוכות, סוכות, שמע"צ ושמח"ת, עבודה שלמעלה ממדידות והגבלות — הרי היא באופן אחר לגמרי ובאופן נעלה יותר.

ה. ויש להוסיף בזה, שהעילוי של שבת בראשית לאחרי עבודת חודש תשרי, הוא באופן נעלה יותר גם לגבי שבת בראשית שלאחרי חודש תשרי בשנה שעברה.

וע"ד שמצינו בנוגע ליצי"מ, ש"בכל דור ודור ובכל יום ויום חייב

מרחשון תשכ"ח סי"ב (תו"מ שם ריש ע' 199). וש"נ.

18 ראה זח"ב קפו, א. וראה גם תו"מ חל"ט ע' 226. וש"נ.

15 ראה ברכות ז, ב. יומא פג, ב. זהר ח"א ו, סע"א. ח"ב קעט, סע"ב. ועוד.

16 ראה גם תו"מ חנ"א ע' 254. וש"נ.

17 ראה גם שיחת ש"פ בראשית, מבה"ח

אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים" (כמ"ש בתניא¹⁹) — דלכאורה אינו מובן: כיון שאתמול כבר יצא ממצרים, איך יכולה להיות היציאה ממצרים גם היום?! — וידוע הביאור בזה, שכיון שעבודת האדם צריכה להיות באופן ד"לילכו מחיל אל חיל²⁰, הנה ביום זה צריך להגיע לדרגא נעלית יותר בעבודה, כך, שהמעמד ומצב שהי' נחשב אתמול ליציאה ממצרים, נחשב ל"מצרים" לגבי מדריגתו ביום זה, ולכן צריך לצאת גם מזה²¹.

וכפי שמצינו בענין "בכל מאדך"⁸ (לשון יחיד), מאד שלך²² — שאין זה אצל כולם בשוה, אלא יכול להיות שלגבי הדרגא שלו הרי זה נחשב ליציאה מכל ההגבלות, ונקרא בלי גבול, אבל לגבי מי שלמעלה ממנו הרי זה עדיין מדידה והגבלה. וכן הוא (לא רק לגבי מישהו אחר, אלא גם) אצלו גופא — שלגבי מצבו הקודם הרי זו יציאה מההגבלות, יציאה ממצרים, ואילו לגבי מדריגתו היום הרי זה עדיין מדידה והגבלה, "מצרים".

וכן הוא גם בנוגע לשבת בראשית, שהחידוש בעבודה המסודרת בעולם לאחרי העבודה שבחודש תשרי בשנה זו, הוא באופן נעלה יותר מכמו שהי' בשנה שעברה.

ו. וכיון שהתורה שהיא "תורת חיים" תובעת זאת מיהודי, הרי בודאי יש נתינת כח מלמעלה על כל זה, ולכן צריכים לנצל זאת, כדי שלא לגרום ח"ו ענין הפכי מזה ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה"²³.

ובפשטות — לנצל את כל הכחות עבור כל עניני העבודה, הן בעניני "ערכ", שהם עניני הרשות (ולמטה מזה), והן בעניני "בוקר", שהם עניני התומ"צ, ובאופן שמשניהם עושים "יום אחד"²⁴: "יום" — שהו"ע האור, כמ"ש²⁴ "ויקרא אלקים לאור יום", ו"יום אחד" — לא יום ראשון וכו', אלא "יום אחד", כמו יוהכ"פ²⁵, ש"הקב"ה יחיד בעולמו"²⁶ (למעלה גם מ"אחד").

ועד שע"י העבודה פועלים קיום היעוד²⁷ "ביום ההוא יהי' ה' אחד

(19) רפמ"ז. (23) שבת עז, ב.
 (20) תהלים פד, ח. (24) פרשתנו א, ה.
 (21) ראה גם תו"מ ח"יד ע' 225 ואילך. (25) ראה ב"ר פ"ג, ח.
 (22) ש"נ. (26) ב"ר שם. הובא בפרש"י עה"פ.
 (23) ראה תו"א מקץ לט, רע"ד. ובכ"מ. (27) זכרי' יד, ט.

ושמו אחד", "כשאני נכתב אני נקרא"²⁸, והיינו, ששם הוי', הי' הוה ויהי' כאחד²⁹, שלמעלה מהעולם, יאיר בגילוי, ויומשך בעולם באופן של אורה, בטוב הנראה והנגלה.

* * *

ז. דובר לפני חודש תשרי³⁰, אודות הקושי לפעול בעצמו לשנות את הרגילות שהיתה עד עתה — שהרי לפני חודש אלול הי' סדר העבודה באופן ד"דודי לי ואני לו"³¹, ואילו בחודש אלול דורשים מיהודי שתחילה צ"ל הענין ד"אני לדודי" ולאח"ז "ודודי ליי"³² — שכן, שינוי הרגילות הו"ע הכי קשה, וכמובן מהמבואר בתניא³³ שבזה מתבטא החילוק בין "עובד אלקים" ל"אשר לא עבדו"³⁴, דאף ששניהם צדיקים, הנה דוקא ע"י שינוי הרגילות נעשה "עובד אלקים".

ועד"ז תובעים מיהודי גם בשבת בראשית לשנות את רגילותו — שכל הענינים שהיו במשך חודש תשרי באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, צריך להמשיכם בעולם בעבודה מסודרת במשך כל השנה.

אבל אעפ"כ, מובן, שהעבודה דשבת בראשית להמשיך בכל השנה את התנועה שלמעלה ממדידה והגבלה שבחודש תשרי, קלה יותר מאשר העבודה דחודש אלול, כי, בחודש אלול צריכים לצאת מהמעמד ומצב שהי' עד עתה, ולהתחיל סדר חדש בעבודה, משא"כ בשבת בראשית צריכים רק להשאיר במעמד ומצב שבו עמדו בחודש תשרי, ולהמשיכו בעבודה המסודרת של כל השנה.

ח. ונוסף לענין דשבת בראשית ישנו גם הענין דמברכים החודש: ענין החודש הוא למעלה מטבע העולם (כנ"ל ס"א).

ובהקדמה: גם בשבת עצמו ישנו הן ענין הטבע — "זכר למעשה בראשית", והן ענין שלמעלה מהטבע — "זכר ליציאת מצרים"³⁵, וכמבואר³⁶ שזהו החילוק בין ענין השבת שנזכר בלוחות ראשונות לענין

(31) שה"ש ב, טז.

(32) שם ו, ג.

(33) פט"ו.

(34) מלאכי ג, יח. וראה חגיגה ט, ב.

(35) ראה גם לקו"ש חיי"ב ס"ע 111

ואילך, ובהנסמן שם.

(36) ראה מט"מ סת"ז.

(28) פסחים נ, סע"א. וש"נ.

(29) זח"ג רנו, סע"ב. פרדס ש"א פ"ט.

שו"ע אדה"ז רס"ה. תניא שעהייה"א פ"ז (פב, א). ובכ"מ.

(30) שיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול

תשכ"ט סיי"ח ואילך (תו"מ חני"ז ע' 292

ואילך).

השבת שנזכר בלוחות שניות. וזהו גם החילוק בתפלות דשבת³⁷, שלפעמים אומרים "זכר למעשה בראשית" — מצד ענין השבת הקשור עם העולם, ולפעמים אין אומרים "זכר למעשה בראשית" — מצד ענין השבת שלמעלה מהעולם; אבל בכללות — קשור השבת עם ענין הטבע. ואילו חודש — הו"ע שלמעלה מהטבע.

וכידוע שענינו של ר"ח הוא יחוד שמשא וסיהרא³⁸, והיינו, שמאיר הגילוי ד"שמש הוי"ו³⁹ שלמעלה מ"אלקים" בגימטריא הטבע⁴⁰; וענינו של שבת מברכים החודש הוא — המשכת הברכה על עניני העבודה שלמעלה מטבע העולם.

והענין בזה — שלא מספיקה העבודה בעניני העולם, באופן שהוא מושל ושולט על טבע העולם, אלא צריכה להיות גם עבודה באופן שנמצא במעמד ומצב שלמעלה מהעולם לגמרי; ולא זו בלבד שפועל זאת על עצמו, אלא גם על חלקו בעולם, כך, שכל עניני העולם בטלים אליו, ולא רק באופן של הכרח, שזהו ענין של ממשלה, אלא באופן של מלוכה — "מלכותו ברצון קבלו עליהם"⁴¹.

ובכללות — שלא מספיקה העבודה בעניני הרשות, מותר וכשר, באופן ש"כל מעשיך יהיו לשם שמים"⁴², ויתירה מזה: "בכל דרכיך דעהו"⁴³ (לא רק "לשם שמים", שזהו רק הכנה לקדושה, אלא שבעניני העולם ("דרכיך") גופא ישנו הענין ד"דעהו"⁴⁴), אלא צריכה להיות גם העבודה בעניני התומ"צ שלמעלה מהעולם.

[ולהעיר, שמצד ענין התשובה גדלה אמנם מעלת העבודה ד"בכל דרכיך דעהו" יותר מהעבודה דתומ"צ, אבל מצד עבודה מסודרת ד"אדם ישר"⁴⁵, גדלה מעלת העבודה דתומ"צ על העבודה ד"בכל דרכיך דעהו", וכ"ש על העבודה ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים"].

וגם בעבודה בעניני התומ"צ צריך להמשיך את התנועה שלמעלה ממדידה והגבלה שבחודש תשרי — כמודגש בכך שהנתינת כח לברכת

שעהיזה"א רפ"ו.

41) נוסח תפלת ערבית. וראה לקו"ת דרושי ר"ה נו, סע"ב ואילך. ובכ"מ.

42) אבות פ"ב מי"ב.

43) משלי ג, ו.

44) ראה לקו"ש ח"י ע' 104. וש"נ.

45) ע"פ קהלת ז, כט.

37) ראה שער הכולל פי"ז סכ"ט.

38) אוה"ת בא ע' רנג. וראה סה"ל (דא"ח להצ"צ) ערך לבנה ע' ת ואילך. וש"נ.

39) ע"פ תהלים פד, יב. וראה תניא שעהיזה"א רפ"ד. ובכ"מ.

40) פרדס שי"ב פ"ב. ר"ח שער התשובה פי"ו ד"ה והמרגיל (קכא, ב). של"ה פט, א. קפט, א. שח, ב. שו"ת חכ"צ סי"ח. תניא

חודש מרחשון היא מברכתו של חודש תשרי, כמשנת"ל לפני חודש תשרי⁴⁶ אודות תורת הבעש"ט⁴⁷ ש"החודש השביעי .. הקב"ה בעצמו מברכו בשבת מברכים שהוא השבת האחרון דחודש אלול, ובכח זה ישראל מברכים את החדשים י"א פעמים בשנה".

ט. וכאן המקום להשלים מה שדובר אז — שהרי יש כאלו שנוסעים מכאן, ובודאי לא כדאי שיסעו עם קושיא!...

המשך הביאור בענין ברכת החודש, שאף ש"אינן⁴⁸ זה קידוש ב"ד, אלא שמודיעים להעולם מתי ר"ח⁴⁹, הרי כיון שנתתקנה לאחר ובשייכות לביטול קידוש החודש, הרי מובן ששייכת גם לקידוש החודש (ולכן לכמה מנהגים⁵⁰ "מבקשים רחמים על החכמים בהכרזת ר"ח .. מפני שהן היו מקדשים החודש"⁵¹), שבו הי' כלול גם ענין הברכה, ולאחר שבטל קידוש החודש, תיקנו שתהי' עכ"פ ברכת החודש⁵² — נכלל בשיחה שהוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפסה בלקו"ש ח"ט ע' 187 ואילך.

י. ובזה גופא יש מעלה מיוחדת כאשר ר"ח חל ביום ראשון, וביום הש"ק מפטירין "מחר חודש":

בהטעם שר"ח אינו נקרא "יום המעשה"⁵³, אע"פ שמותר בעשיית מלאכה (ורק הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה, כנ"ל⁵⁴), מבואר באוה"ת בדרושי מחר חודש⁵⁵, שבר"ח מקבלת המלכות מבחי' שלמעלה מענין המעשה — בחי' החכמה (שהיא אמנם שרש כל הנבראים, אבל

על עצם הענין שברכת החודש שייכת לקידוש החודש.

(51) אבודרהם ב"סדר ראש חדש" בתחלתו.

(52) ותיקנו לברך את החודש בשבת ולא בר"ח עצמו (ראה שבלי הלקט סק"ע) — בגלל שבר"ח לא נמצאים בביהכנ"ס ריבוי אנשים כמו בשבת (שהרי ר"ח מותר במלאכה, ורק הנשים נהגו שלא לעשות מלאכה בר"ח (טושו"ע או"ח שם)).

(53) ראה שמואל"א כ, יט ובמפרשים. יחזקאל מו, א ובמפרשים.

(54) הערה 52.

(55) ראה אוה"ת בראשית כב, סע"א ואילך. ברכה ע' איתתך ואילך. ועוד.

(46) שיחת ש"פ נצו"י, כג אלול תשכ"ט בתחלתה (תו"מ חנו"ע ע' 336 ואילך). וש"נ.

(47) ראה כש"ט בהוספות סמ"א. וש"נ (נעתק ב"היום יום" כה אלול).

(48) מג"א או"ח ר"ס תיו.

(49) וכיון שצריך לומר "יעלה ויבוא" גם בתפלת מעריב דליל ר"ח, ויש כאלו שאינם באים לבית-הכנסת לתפלת מעריב, אלא רק לתפלת שחרית (שהרי בימיהם הי' קשה לאסוף את הציבור לביכנ"ס שהי' מחוץ לעיר), לכן צריך להכריז זאת ביום השבת שלפנ"ו.

(50) וגם אלו שאינן נוהגים כן — הרי ע"פ הכלל לאפושי מחלוקת לא מפשינן (נסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 168), בודאי אינם חולקים

היא למעלה מהם), ולא כמו בימי המעשה, שבהם מקבלת המלכות מבחי' המדות (ז"א).

אמנם, גם בר"ח שהמלכות מקבלת מבחי' החכמה, הרי זה באמצעות ז"א⁵⁶. אבל כאשר ר"ח בא מיד לאחרי יום הש"ק, שענינו בחי' החכמה (קדש מלה בגרמי⁵⁷) — אזי מקבלת המלכות מבחי' החכמה שלא באמצעות ז"א.

והחילוק באופן קבלת המלכות מבחי' החכמה עצמה או באמצעות ז"א — הוא ע"ד החילוק באדם שמדבר דברי הרגש, אהבה ויראה כו', או שמדבר דברי חכמה.

ומזה מובן גודל העילוי דמחר חודש, שאז מקבלת המלכות מבחי' החכמה עצמה (שלא באמצעות ז"א) — שהרי ידוע שדוקא בכתר (וחכמה מאיר ואו"ס בקירוב מקום⁵⁸ (כמשנ"ת במאמרים שלפנ"ז⁵⁹), משא"כ כשהמשכה היא באמצעות ז"א, הרי זה באופן של ריחוק מקום. וענין זה קשור גם עם ר"ה — כי, הקביעות דר"ח מר־חשון ביום ראשון היא כאשר ר"ה חל בשבת.

וזוהי המעלה המיוחדת שבקביעות שנה זו — שר"ה, שבו היא ההמשכה הכללית על כל השנה, חל בשבת; וענין זה חוזר ונשנה כשמתחילה העבודה המסודרת דכל השנה, בר"ח מר־חשון, שמקבל מיד מיום השבת, בחי' החכמה, ועי"ז נמשך גם בכל ימי החודש מבחי' החכמה עצמה.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:) כן תהי' לנו.

* * *

יא. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה ויאמר לו יהונתן מחר חודש.

* * *

58) ראה ע"ח שמ"ב פי"ד.ד. שמ"ז פ"א.
59) ד"ה ובחמשה עשר יום דיום ב' דחה"ס פ"ב ואילך; ד"ה להבין ענין שמח"ת דיום שמח"ת פ"ה ואילך (לעיל ע' ... ואילך; ע' ... ואילך).

56) ראה סה"מ תרנ"ב ע' כט, שמ"ש בכ"מ בדא"ח שבר"ח מקבלת המלי' מאו"א שלא ע"י ז"א, י"ל דהיינו שלא ע"י התלבשות ז"א, כי אם דרך מעביר הזו"א.
57) זח"ג צד, ב.
58) ראה סה"מ תרנ"ב ע' כט, שמ"ש בכ"מ בדא"ח שבר"ח מקבלת המלי' מאו"א שלא ע"י ז"א, י"ל דהיינו שלא ע"י התלבשות ז"א, כי אם דרך מעביר הזו"א.

הוספה

א

ולהעיר מפרש"י עה"פ פתח דבריך יאיר . . לב ישראל [ובפרט המדרש (פליאה) אשר פתח דבריך קאי על פסוק הראשון בתחלת כל ספר של חמשה [חומשי תורה], ויאיר — על המנורה (ופרטי': קני' וכו'), שהיא להודיע שהשכינה שורה בישראל].

ב

ביה. ד' מ"ח תשט"ו
ברוקלין

הרה"ג והרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה"ר יחיאל מיכל שי

שלום וברכה!

נהניתי לקבלת הפתקא שלו מכ"ט תשרי, אשר הרופא אומר שחזר לאיתנו וגם הוא מרגיש בטוב. ת"ל על העבר. וכפי מרז"ל (בי"ב י"ב ע"ב) שכל המטיבין לו ה"ז לזמן ארוך, הרי יה"ר שילך מטוב לעוד טוב יותר.

א

מהעתקה. מענה לא' שכתב לרבינו — ששמע אשר בתחלת כל ספר של חמשה חומשי תורה כותב רש"י במעלתן של ישראל, וממשיך בפירוט הענין*, ומסיים — שכותב עד"ז לרבינו, כיון שאולי יגרום הדבר נח"ר וכו' וכו'.
מפרש"י עה"פ פתח דבריך יאיר: תהלים קיט, קל (ושם בפרש"י: "פתח דבריך יאיר. תחילת דבריך האירו את לב ישראל כו").

המדרש (פליאה): כנראה הכוונה למדרש פליאה (הובא בסו"ס וויכוח רבה. ובכ"מ): "אל מול פני המנורה (בהעלותך ח, ב) הה"ד פתח דבריך יאיר כו"; ופירושוהו ע"פ המובא בספר ילקוט ראובני (תרומה כה, לא) בשם הארז"ל: "המנורה היתה מכוונת נגד התורה: שבעה קנים נגד ז' תיבות בפסוק בראשית. י"א כפתורים נגד י"א תיבות בפסוק ואלה שמות. ט' פרחים נגד ט' תיבות בפסוק ויקרא. גובה מנורה ח"י טפחים, וטפח י"ח לא ה' שלם, רק י"ז שלמים, נגד י"ז תיבות בפסוק במדבר. כ"ב גביעים נגד כ"ב תיבות בפסוק דברים כו".
המנורה . . להודיע שהשכינה שורה בישראל: ראה שבת כב, ב.

ב

מהעתקה.

מוה"ר יחיאל מיכל: דוברוסקין. אגרות נוספות אליו — אג"ק ח"ח אגרת ר'תשפ, ובהנסמן בהערות שם.

(* ראה גם לקו"ש חכ"ג ע' 67.)

כן נהניתי ממ"ש אשר החגים ב"ה עברו בסדר, אבל כיון אשר אפשר שפירושו ופירושי במלת סדר בלתי מתאימים, בטח יודיע בפרטיות. בברכה — כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר — צו אַ געזונטען ווינטער.

ג

ב"ה, י"א ניסן ה'תשכ"א.

ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו' מוה' ... שי

שלום וברכה!

לקראת חג המצות... ..

בברכת החג

מ. שניאורסאהן

נ.ב. זה זמן רב שלא שמעתי ממנו, ואקוה שזהו סימן שהכל בסדר, שאצל איש הישראלי סדר הוא, שהנהגתו מתאימה להוראות תורתנו תורת חיים ובקיום מצותי עליהן נאמר וחי בהם, ואשבע רצון לשמוע ממנו בשו"ט בהאמור.

ד

ב"ה, כ"ג מ"ח ה'תשי"ב

ברוקלין.

הו"ח אי"א נו"מ עוסק בצ"צ באמונה

מוהר ... שי

שלום וברכה!

נצטערתי להודע אשר עוד הפעם סובל הוא מרגלו, וגם בריאותו בכללות אינו כדבעי, וגם איננו שבע רצון מפרנסתו.

והנה ברור הדבר, אשר אחר כל אלה שהראה להם השי"ת והצילם מהמדינה והעבירם כמה גבולות וענינים של סכנה ופחד ועגמ"נ כו' והביאם

ה

מצילום האגרת.

לקראת חג המצות: הוא נוסח ברכת החג (שנשלח לכו"כ).

עליהן נאמר וחי בהם: אחרי יח, ה.

לשלום למקומם עתה, הנה לא עביד רחמנא נסים למגנא, ובל"ס, אשר סו"ס יסתדרו בכלל והוא בפרט בפרנסה המתאמת לפניו בגשמיות וברוחניות גם יחד, וחבל על היסורים שמתעכב הדבר עד עתה, ואין אתנו יודע עד מה כוונה העליונה שבזה, אבל בבטחון החזק אשר כל מאי דעביד רחמנא לטב עביד הנה סו"ס יצליח ויראה גם בעיני בשר איך שהטוב המכוסה נעשה טוב נראה ונגלה. ואקוה לבשו"ט ממנו בכל הני"ל בהקדם.

בברכה לפרנסה בהרחבה

מ. שניאורסאהן

ד

לא עביד רחמנא נסים למגנא: ראה דרשות הר"ן דרוש ח' הקדמה הא'.
 ובל"ס: = ובל"ס ספק.

ואין אתנו יודע עד מה: ע"פ תהלים עד, ט.
 כל מאי דעביד רחמנא לטב עביד: ברכות ס, סע"ב.

ועד הנחות בלה"ק

מכון להוצאה לאור תורת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע

Lahak Hanochos Inc. 788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (718) 604-2610 Email: info@lahak.org

ב"ה.

שהחיינו וקיימנו והגיענו

הגיע מבית הכורך

תורת מנחם

התוועדויות כרך נו

הכולל את כל המאמרים והשיחות

מש"פ ויק"פ, פה"ח עד ש"פ שלח, כ"ח סיון ה'תשכ"ט

בספר זה שיחות, מאמרים ומענות חדשים שלא ראו את אור הדפוס

שיחות ומאמרים אלו נלקטו אחד אחד מסלילי הקלטה ורשימות

שנרשמו בשעתם ע"י החוזרים שיחיו, ונשארו בכתובים עד לאחרונה

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ובחנויות הספרים קה"ת בארה"ב ובאה"ק

לזכות

התמים **אברהם יצחק** שיחי
לרגל הכנסו לעול המצוות
כ"ה תשרי, ה'תשע"ו
ולזכות אָחיו ואחיותיו שיחיו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם
הרה"ת ר' **מרדכי** וזוגתו מרת **רבקה** שיחיו **גלזמן**
ריגא, לטביי
ולזכות זקנתו
מרת **לאה** שתחי' **מרמלשטיין**